

TALLER 8: DE L'ATURADA CARDIORESPIRATÒRIA CÀSSICA A LA PERLLONGADA

1. Justificació:

L'aturada cardiorespiratòria (ACR) té com a resultat una alta morbiditat. Malgrat una actuació correcta i eficient, els resultats en termes de mortalitat i estat neurològic després d'una reanimació d'una ACR a Espanya són descoratjadors, amb una supervivència mitja del 7'9%.

En el pacient en ACR, es considera reanimació cardiopulmonar (RCP) perllongada, aquella que no recupera la circulació espontània (ROSC) després dels primers tres cicles de RCP. L'ACR refractària al tractament convencional amb RCP té un pronòstic infaust, amb una probabilitat de mort de més del 90%, essent nul·la la probabilitat de supervivència més enllà dels 15-20 minuts de RCP.

L'ús de la oxigenació per membrana extracorpòria ECMO en pacients en ACR es coneix com a ressuscitació cardiopulmonar extracorpòria (ECPR). Les guies de RCP publicades ja contemplen el seu ús. La seva implementació en diferents centres està mostrant resultats esperançadors. D'altra banda també és una teràpia utilitzada a la perfusió d'òrgans en pacients en ACR amb objectiu de donació, en el circuit de la donació en assistència no controlada (DANC).

2. Objectiu:

Amb aquest taller es pretén familiaritzar als seus participants en quins serien els criteris d'inclusió de pacients per ser candidats a ECPR i en quins d'ells podrien ser-ho a iniciar un procés de donació en assistència no controlada (DANC).

3. Objectius específics:

- Conèixer quins serien els criteris d'inclusió de pacients en ACR en el programa ECPR
- Conèixer el circuit que es segueix en els pacients que entren en el programa de ECPR.
- Revisar el perfil de candidat que podria optar a entrar en el programa de DANC

- Discussió de casos clínics.